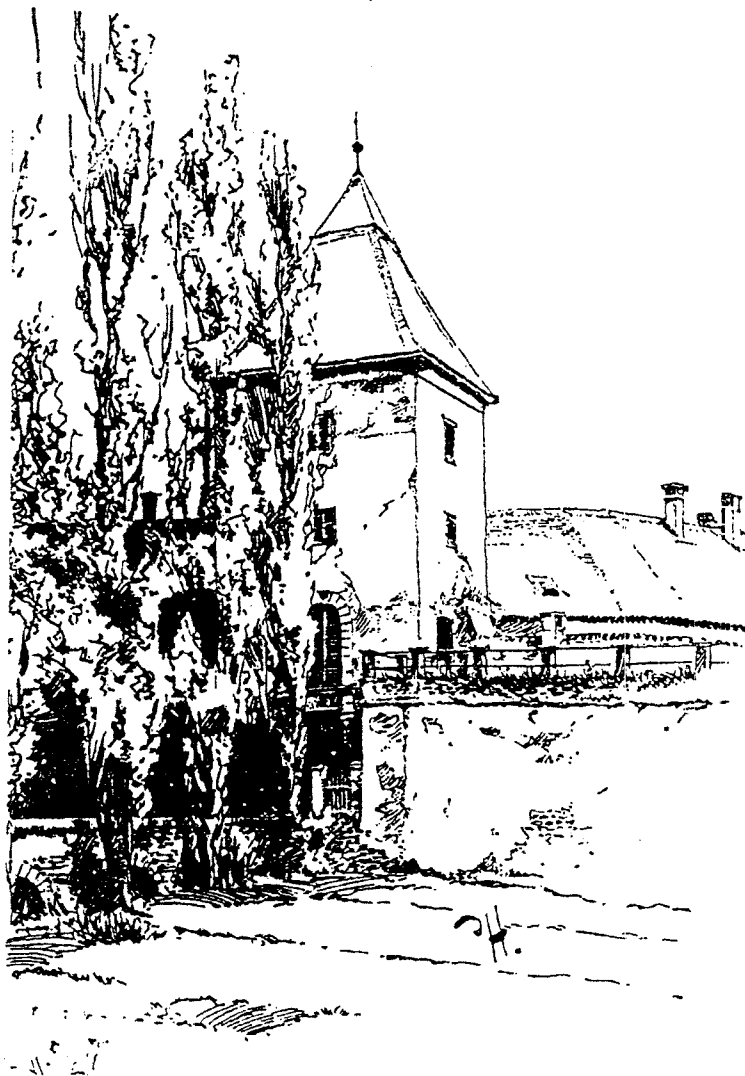

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XI. évfolyam 6. szám 2002. február 27.
Sárvár

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2002. február 12-i üléséről

Jelen voltak:

	diák	szülő
AlfonZOO	Balogh Dávid	Dr. Béres Judit
Kabaré	Kanev Adrienn	Fekete Mihály
AnZsu:	Bródy Gábor	Pakusz Éva
Poly-p	Dominik Ágnes	Jándi Judit
AFro(Poli)sz	Kádár Judit	Kiss Miklós
GézAndGúz:	Kluzsnik Réka	-
Monopoli:	Lukács Vivien	Gyeneve Györgyi
(m)Aster-x:	Oláh Panni	Bné Kazai Zsuzsa
27-eS:	Szabó Domi	Szabó Beatrix
M.O.N.D.:	SchepácZ András	Debreceni István
NincsZsák:	Jakab Luca	Jeney Sarolta
BalhéSÖK(K):	Sárközi Zsolt	Csillag Zoltánné
Intenzív osztály:	Nagy Bence	-
DeHát:	-	-
JUTA Jazz:	-	-
Munkásosztály:	-	-
Ötödévek:	-	-
Tanerők:	Jakab Judit, Láng Andrea, Lendvai Györgyi, Puskás Aurel	
DÖK:	-	
Vendég:	Csendom Bernadett	

Napirendi pontok:

1. Rongálások

A Politechnikumban elharapódzó rongálások felderítésére és következményeire vonatkozóan két osztály tett javaslatot, a MOND osztály írásban az AFro(Poli)sz osztály pedig szóban. Mind a két osztály egyetértett abban, hogy az okozott kárt meg kell téríteni és a kár okozójának személyesen kell közreműködni a kár helyrehozatalában.

Az IT javaslatait Jándi Judit foglalta össze és emlékeztetője alapján az IT a következő állásfoglalást fogalmazta meg:

Súlyos gondnak tartjuk az utóbbi időben a Politechnikumban mind gyakoribbá váló rongálásokat, ezért úgy látjuk, hogy minden iskolapolgárnak kötelessége, hogy ezt a problémát súlyának megfelelően kezelje. Egyetértünk abban, hogy

- a kár okozója vagy a szülő fizesse meg az okozott kárt, és a
- rongáló diák vegyen részt a kár helyrehozatalában.

2. Egy jövőbeni sportesemény tervezetének ismertetése

A (m)AsterX és Monopoli osztály diákjai egy új sportesemény megrendezését tervezik. A program időpontja: 2002. március 22-23. A rendezvény az „És Mégis Valami” névre hallgat. A szervezők felmérték az igényeket és ígéretet tettek, hogy a „Rendezvény kódex”-nek megfelelően további munkálatokat végeznek elképzeléseik megvalósítása érdekében. Felmerült javaslatként, hogy az ötletgazdák vonják be a szülőket is mind a rendezésbe, mind a sportversenyekbe.

3. Tanári jutalmak

Az legutóbbi tanévzárón elmaradt a tanári díjak kiosztása. Eddig a tanári díjakról szóló döntés, a szavazás lebonyolítása, a díjak kiosztása a DÖK hatáskörébe tartozott. Az IT diák képviselői - Lendvai Györgyi előterjesztése alapján - azt a döntést hozták, hogy ezentúl ők lesznek a díjazás megszervezői.

4. Mi tartozik az IT hatáskörébe?

A fenti kérdéssel fordult Szabó Domi, a 27-eS osztály diákképviselője az IT-hez. A kérdésfelvetés apropóját az adta, hogy Domit nem szolgálták ki a jelzőcsörgő elhangzása után a büfében. Ki hozta meg ezt a döntést, kinek a jogköre az ilyen típusú döntések meghozatala, az IT jogköréhez tartozik-e ez? - kérdezte Szabó Domi.

A büfében a diákokat nem lehet az órára való becsengetés után kiszolgálni a tanóra védelmének érdekében (a Huhogás határozata), de a büfében dolgozók - a rájuk vonatkozó szigorú munkafegyelmi kötelezettség betarthatósága érdekében - megtehetik, hogy már jelzőcsörgő után sem szolgálják ki a diákokat.

Domi eredeti kérdésére pedig azt a választ kapta, hogy az IT hatáskörébe tartozik minden olyan ügy, amelyet a testület nem szakmai, pedagógiai kérdésnek tart.

Következő IT-ülés március 12-én lesz a szülői oldal vezetésével (erről Csillag Zoltánné és Szabó Beatrix gondoskodik).

Tervezett napirend:

A tanórai munkában, az emberi értékek megóvása terén tapasztalható nehézségek kezelése

Budapest, 2002. február 22.

Kluzsnyik Réka és Lendvai Györgyi

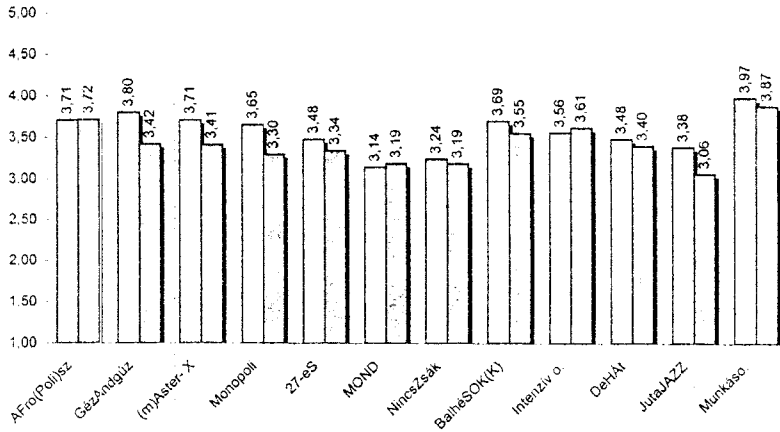
Szalónak

Batthyányak vára

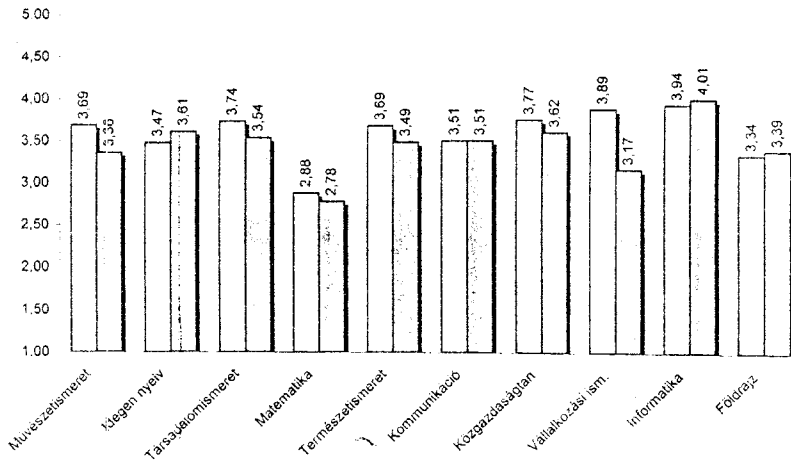

Vizsgastatisztikák 2001-2002. TANÉV I - II. NEGYEDÉV

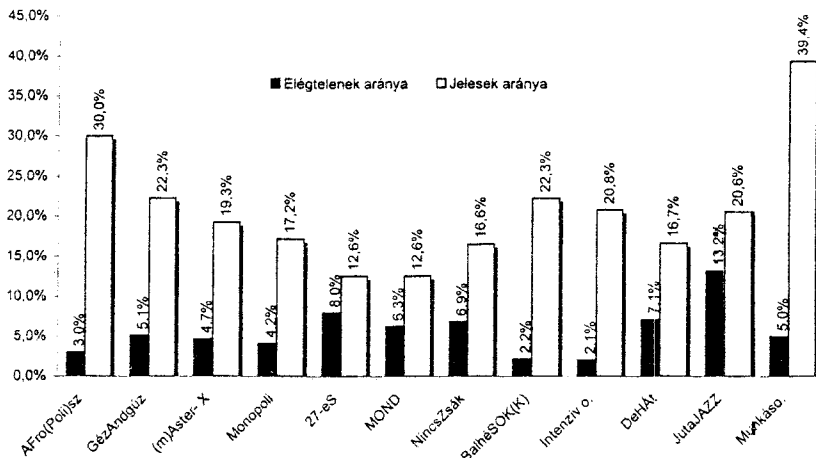
Osztályátlagok (3,57 - 3,42)

Tantárgyi átlagok (3,57 - 3,42)

Elégtelenek és jelesek aránya

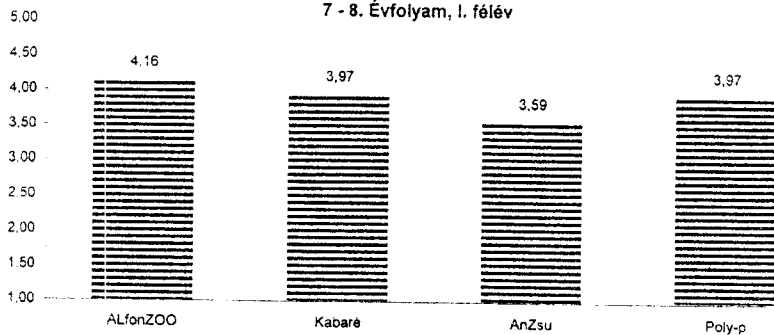

TOPLISTA

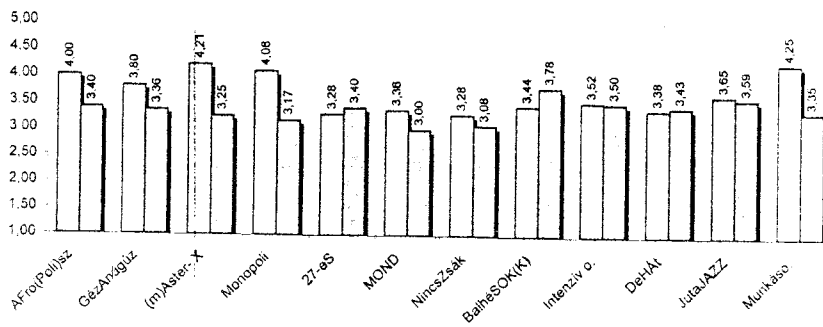
1. Berei Éva	AFro(Poli)sz	5,00	Winkler Sára	Poly-p	4,71
Bodolai Anna Borbála	NincsZsák	5,00	7. Bartucz Gábor	Munkáso.	4,67
Dominik Ágnes	Poly-p	5,00	Bokori Boglárka	ALfonZDO	4,67
Farkas Dóra	AFro(Poli)sz	5,00	Csontos Eszter	(m)Aster-X	4,67
Fazekas Attila	Munkáso.	5,00	Gábor Péter Krisztián	ALfonZDO	4,67
Gutpintér Norbert	Poly-p	5,00	Gere Zsuzsanna	Kabaré	4,67
Romhány Veronika	Poly-p	5,00	Hahn Zsolt	ALfonZDO	4,67
Szeleczi Lenke Dóra	ALfonZOO	5,00	Jancsó Márton	Kabaré	4,67
Szőnyi Márta Júlia	Kabaré	5,00	Major Zoltán	ALfonZOO	4,67
Takács András	Poly-p	5,00	Ókrös Eszter	Munkáso.	4,67
2. Hajós Márton	(m)Aster-X	4,88	8. Árkovits Petra	AFro(Pali)sz	4,63
3. Kavasinszky Dóra	AnZsu	4,86	Kárpáti István	Poly-p	4,63
4. Cszimás Eszter	Kabaré	4,83	Major Csilla Pálma	AFro(Poli)sz	4,63
Mendlik Hajna	ALfonZOO	4,83	Oláh Bence	AFro(Pali)sz	4,63
Nógrádi Boglárka	ALfonZOO	4,83	Oláh Kata	BalhéSOK(K)	4,63
5. Járay Katalin	AFro(Poli)sz	4,75	Vasas Anna Luca	GézAngúz	4,63
Kékesi Ágnes Judit	GézAngúz	4,75	9. Gáspár Cecília	BalhéSOK(K)	4,60
Mátyás Zsolt	BalhéSOK(K)	4,75	10. Mendlik Bálint	Poly-p	4,57
6. Timár Csaba	AnZsu	4,71	Polgár Soma	MOND	4,57

GRATULÁLUNK!!

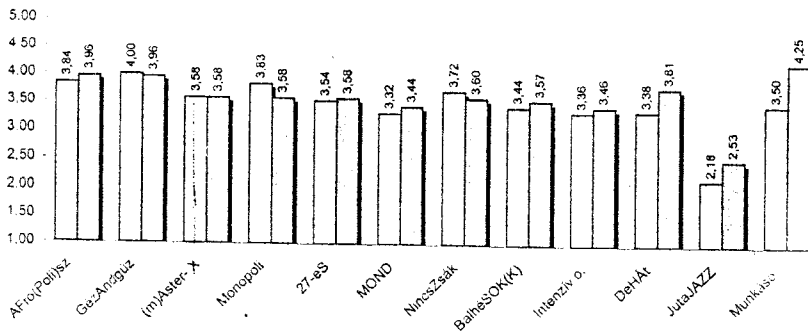
Osztályátlagok 7 - 8. Évfolyam, I. félév

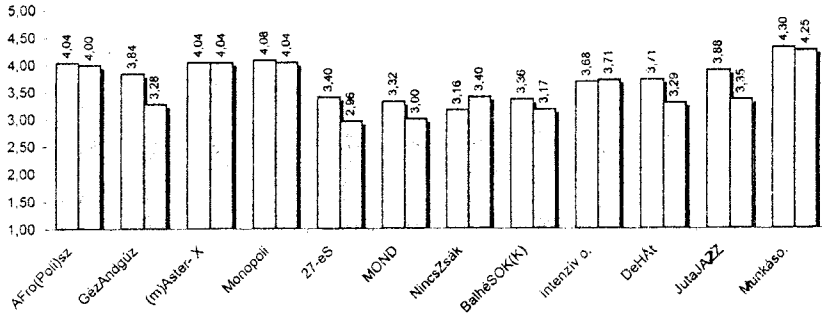
Művészetismeret (3,69 - 3,36)

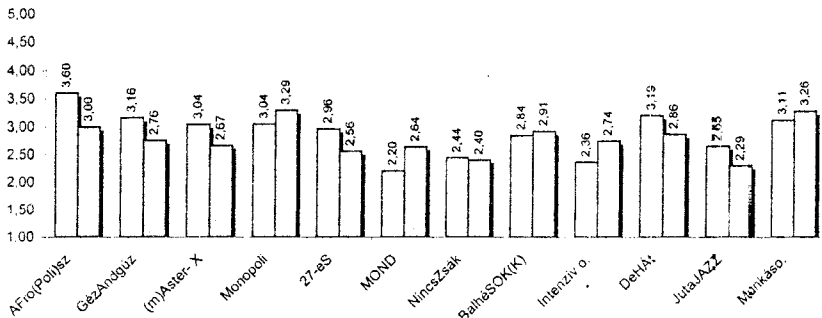
Idegen nyelv (3,47 - 3,61)

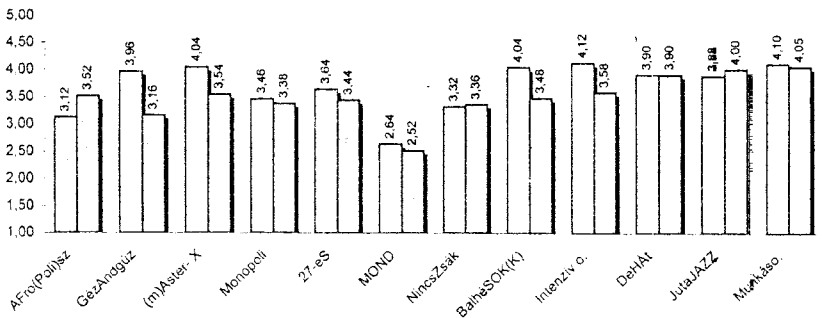
Társadalomismeret (3,74 - 3,54)

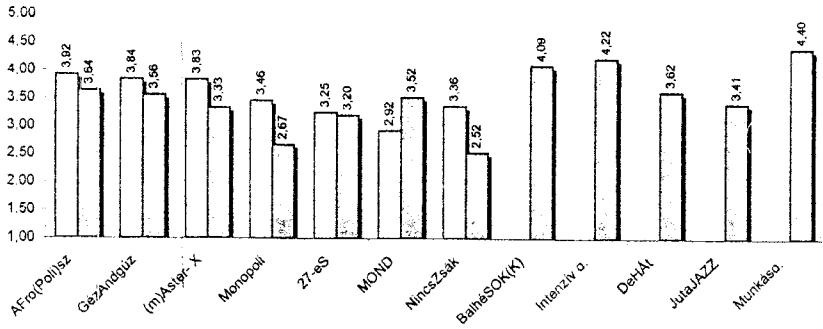
Matematika (2,88 - 2,78)

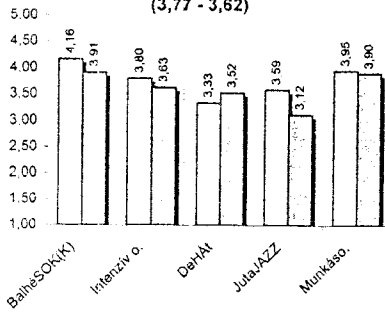
Természetismeret (3,69 - 3,49)

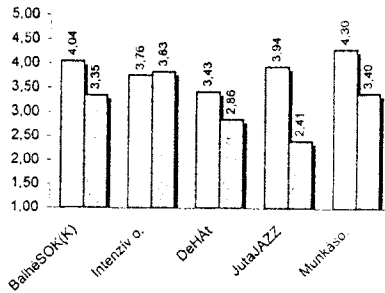
Kommunikáció (3,51 - 3,51)

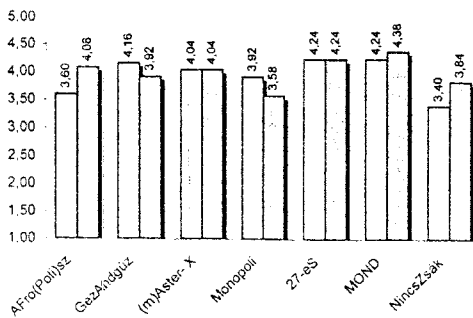
Közgazdaságtan (3,77 - 3,62)

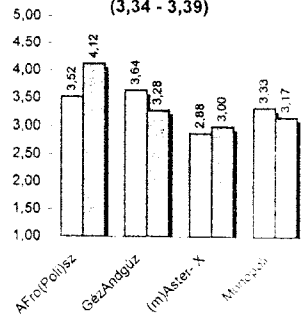
Vállalkozási ismeretek (3,89 - 3,17)

Informatika (3,94 - 4,01)

Földrajz (3,34 - 3,39)

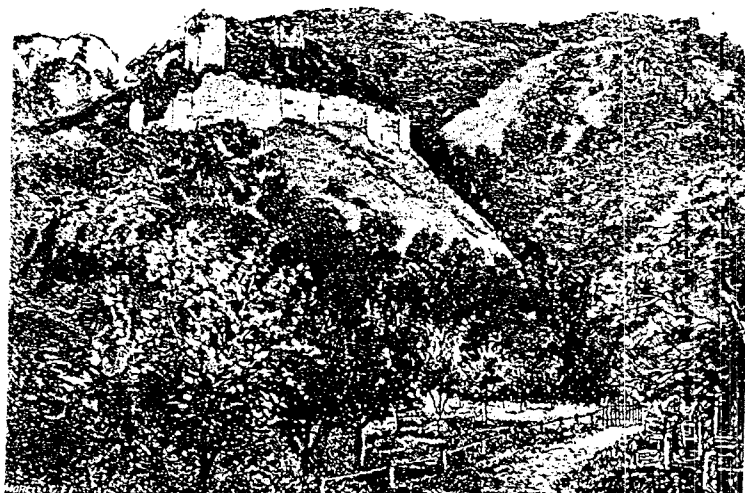

7. NAGY DURRANÁS

ÁPRILIS 12-13-14.

SZERETNÉD TUDNI, HOGY
HOVÁ, MIVEL, HOGYAN, MENNYIT, KIVEL?

MÁRCIUS 4-ÉN, HÉTFŐN, AZ EBÉDSZÜNETBEN
AZ UDVARON „KIDOBOLTATIK”!

Csókakó

Ha van ismerősöd, ha tudsz olyan cégről vagy magánszemélyről,
aki a Nagy Durranást támogatni tudná anyagiakkal és/vagy
természetbeni juttatással, akkor kérlek, hogy jelentkezz Szabó Lászlónál.
Ami igazán hasznos lehet: üdítőital, ásványvíz, gyümölcs, édesség,
akár céges póló vagy sapka, amire a saját logónkat is felszítáztatnánk.

Köszönettel:

Szabó László főszervező

A Ferencváros című lap újságírója a Politechnikumban járt és az iskola rendszeréről, hangulatáról érdeklődött. Bodolai Bori (NincsZsák) a következőket mondta neki:

A Poli

Többször feltették nekünk elsöben azt a kérdést a tanárok, hogy mi az az egy szó, amivel jellemezni tudnánk a sulit. Elég nehéznek tartottam akkor is a választ, és nem tudom, hogy mennyire lehetséges valóban találni egyetlen szót a jellemzésére.

Aztán elgondolkodtam, mi az, ami szerintem jellemző erre az iskolára. Ez szerintem a sokszínűség és a szabadság. Elöször is a sokszínűség alatt azt értem, hogy mindenfajta gondolkodású, különböző stílusú és különböző célkitűzésekkel rendelkező diákok járnak a Poliba, és ami szép a dologban, hogy a sulit ennek a sokszínűségnek az elfogadására, a toleranciára nevel vagy ösztönöz (nem tudom pontosan megmondani, melyik a megfelelőbb szó rá). Ez egyben azt is jelenti, hogy egy diáknak nem kell félnie attól, hogy a tanárok hazaküldik, mert nincsen megfelelően felöltözve (pontosabban: mert nem felel meg a tanár ízlésének), vagy arra utasítják, hogy bármilyen módon változtasson a külsején, a frizuráján, a hajszínén, a díszein stb. Ehhez is kapcsolódik a szabadság megnyilvánulása, hiszen az én öltözékem, hajam csak rám tartozik, és abba senkinek sem lehet beleszólása.

A szabadságnak az iskolában ennél szélesebb értelme is van. Így mindenekelőtt a másik jelentése inkább arról szól, hogy mindenkinek joga van meghoznia a döntést, hogy mit szeretne csinálni, és persze szembesülni kell a következményekkel. Ilyen egyéni döntés a tanulás - nem tanulás kérdése is. Persze nem arról van szó, hogy ha valaki látványosan nem tanul semmit, akkor a tanárok hagyják a fenébe a dolgot, hanem megpróbálják azt elérni, hogy a diák saját maga döntsön a tanulás mellett. (Persze ez nem egyszerű dolog, és a gyakorlatban némi külső nyomást nem lehet elkerülni.) De én fontosabbnak tartom azt, hogy valaki önmaga jöjjön arra rá, hogy tanulnia kell, ne pedig azért tegye azt, mert különben megszégyenítik az osztálya előtt, vagy mert különben egy jó szót nem kap senkitől. Természetesen fontos és értékes a tudás ebben az iskolában is, de nem ez az egyetlen lehetősége a diáknak, hogy eredményeket érjen el. Bárkinek lehetősége van programokat, klubokat szervezni, filmet forgatni, sportrendezvényeken részt venni. Ettől nagyfokú bátorságot és vállalkozási kedvet kaphatnak a diákok, és képesek lesznek később, a középiskola elvégzése után is kezdeményezni, felvállalni dolgokat.

A tanárokról is ejtenék pár szót. Én azt nagyon jónak tartom ebben a suliban, hogy a tanárok nem arra törekednek, hogy ők valami felfoghatatlan magasságban, megszentelenségtelenségtelenségűleg legyenek kezelve, sőt. Igyekszenek a párbeszédre a diákokkal minden szinten. És ez nem formális törekvés, hanem valódi, türelmes érdeklődést érezhetünk részükről. Ebből is adódik, hogy az órákon kívül ugyanúgy lehet velük beszélgetni, és a diákok nemcsak mint tanárokat kezelik őket, hanem baráti, beszélgetős kapcsolatot is kialakítanak velük. Egyik fél sem, azaz sem a tanárok, sem a diákok nincsenek belekényszerítve egy leegyszerűsített tanár-diák szerepviszonyba.

Az értékelést nagyszerűnek és utánozhatatlanul jónak tartom a suliban. Ugyanis a negyedéves értékelések során nemcsak egy jegyet kapunk, hanem minden tanártól személyre szabott szöveges bejegyzést is. Ezt azért is tartom jónak, mert egyrészt a diák sokkal tisztább képet kap a teljesítményéről, és sokszor nemcsak a negyedév alatt írt dolgozatok sikereiről szól az írás, hanem emberi tulajdonságairól, képességeiről is, ami sze-

rintem nagyban segíti a diákok saját értékeinek felismerésében és tudatosításában. Ennek során is érvényesül az, hogy itt, nálunk érték az önálló vélemény, annak felvállalása, az érdeklődés és a szuverén gondolkodás.

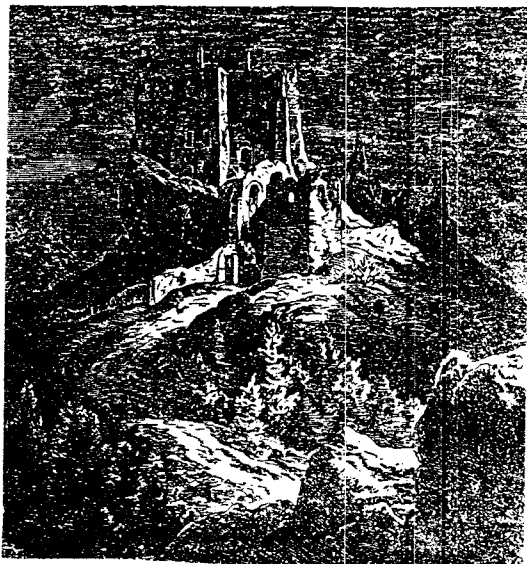
Persze ennek az iskolának is vannak árnyoldalai. Érzésem szerint főleg azért, mert van abban valami, hogy az előnyök és a hátrányok egy tőről fakadnak. A nagy mértékű demokrácia és az állandó vélemény-megkérdés egyes esetekben kezelhetetlenné és túl bonyolulttá tesz dolgokat. Kérdés ugyanis, hogy lehet-e demokratikus eszközökkel kezelni a rendbontást vagy a súlyos fegyelmi kihágásokat. Ezalatt azokat az eseteket értem, amikor mondjuk egy diák a másikat saját szabadságának a gyakorlásában vagy személyiségében sérti meg. Hogyan lehet egy olyan helyzetet kezelni fegyelmi eszközök nélkül, amikor egy osztályban zajongás, nyüzsgés miatt nem lehetséges megtartani egy órát. Én nem gondolom, hogy ebből az a tanulság, hogy vissza kellene térni a hagyományos módszerekhez, hogy mégis hasznos illetve hatásos lenne az intő, a magatartás osztályozása vagy az órai munkára adott egyes. Véleményem szerint azzal éppúgy semmit nem érünk el. Nem; én azt gondolom, hogy hosszú távon eredményesebb lehet a szabadelvű iskola, azaz az olyan iskola, amelyik úgy próbálja a diákokat igazgatni, finoman nevelni, hogy közben elkerüli az önkényes beavatkozásokat, a diák megalázását, a sablonba kényszerítést, vagyis partnernek tekinti a diákokat, tiszteletben tartja az egyéniségét, a személyiségét. Így az iskola persze csak egyfajta terelgetést végezhet, és talán a legfontosabb: a motivációra hathat.

A tananyagot illetően is vannak különbségek a Poli és a többi iskola között. A jellemző az, hogy a tantárgyak tanításában a pusztán lexikális tudásnál komplexebb ismeretekre törekednek. A művészetismeret pl. magában foglalja a képzőművészetet, a zenét is. A társadalomismeret tanítása esetében nem a dátumokon van a hangsúly, hanem az adott korban élt ember gondolkodásának, filozófiájának megértésén, és hogy képesek legyünk az eseményeket kontextusba helyezni, ezáltal némileg tisztább képet kapni.

Ezen kívül nagyon jó az, hogy informatikát és nyelvet is magas óraszámokban tanulunk, ezért lehetséges ezeknek az ismereteknek a gyakorlati elsajátítása is. A testkultúraórán pedig nemcsak futunk meg ugrunk, hanem mindenfajta sportágba - a jogától és az önvédelemtől kezdve a kosárlabdán és a kézilabdán át a pingpongtól és a társastáncig - beleszagolunk.

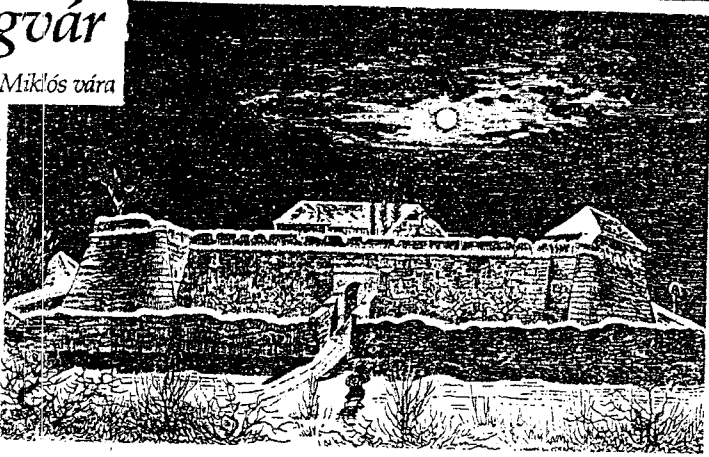
Végül: nem azt akarom mondani, hogy itt minden tökéletesre sikerül, sőt... De a legfontosabb, hogy a kudarcok esetén is megvan az a tanulság, hogy rajtunk múlnak a dolgok.

Likava

Ungvár

Bercsényi Miklós vára

Az előítéletek dimenziói, a cigányság helyzete társadalmunkban

Milyen érzés ma cigánynak lenni? Feltehető-e a kérdés a „polis realitásban?”

Mindig azt gondoltam, hogy képes vagyok más ember bőrébe bújni, kicsinyes világból kitorve egy egészen különbözőt felfedezni. Át kell tudni élni a másik boldogságát, fájdalmát, hogy sikerüljön megtalálnunk azt a kiindulási pontot, amelyre emberségünket építhetjük. A humánum a szolidaritás megjelenési formáiból ered. Mert egyedül milyen nehéz is lenne! Társadalmi lények vagyunk, csoportokba kell szerveződnünk, tartósan tudnunk kell együttélni és együttműködni már ösidők óta ahhoz, hogy a természet erőivel megküzdve, folytonos reprodukciót fenntartva életben maradhassunk. Kihívásaink változnak, a társadalmi környezetünk differenciálódik, azonban mi pőrén stagnálunk - „helyzetjelvezve” egy új évezred küszöbén.

A kérdés jogossága vitathatatlan, sőt általánosabb és globálisabb szintre redukálható. Az új mondat így hangzik: Milyen érzés ma embernek lenni?

Tudhatjuk: az iskolai világ mikroszintű leképzése annak a társadalomnak, amelyet anyáink és apáink alkotnak, amelynek mi is óhatatlanul részei vagyunk. A gyűlölet valahogy benne lóg mostanság a levegőben, gondoljunk csak arra a gyakorta politikailag formált közéletiségre, amely a hétköznapiaink színpalái mögé kúszva lopózik. Nem célom felelősöket keresni, miérteket kérdezni, egyszóval s talán kissé nagyvonalúan: politizálni – bár a teljességgel apolitikus magatartásforma XXI. századi formáját és létjogosultságát erősen vitathatónak tartom már a lassan állampolgári korbba lépő középiskolás fiatalokra vonatkoztatva is. Arra a tendenciális folyamatra hívnám fel a figyelmet, mely egy új, de legalább módosult értékrendszer bevéődését jelentheti, háttérben egy végzetesen destruktív ideológikus szemlélettel. Célkitűzésként jelölöm meg magam előtt viszont azt, hogy végre lássátok, valójában azért töltünk átlagban nyolc órát az iskolai intézmény keretei között, hogy tanáraink, társaink és önmagunk ösztönzésével végre el tudjunk indulni azon az úton, amely a kis- és nagybetűs „dolgok” megismeréséhez vezet. „Jó példával” szolgálnék nektek a kö-

vetkezőkben, a könnyed, láncreakcióval terjedő, divathullámként számon tartható cigányozás helyett, kezembe vettem néhány könyvet, és utánanéztem a már említett „dolgoknak”.

Kis kitérő után visszatérve, állításom szerint a magyar társadalom kirekesztő attitűdre hajló, a kisebbségekkel kapcsolatos sztereotípiák mélyek, a cigányság szociális hátrányai, a magyarországi szegénység kérdése napjaink legégetőbb problémája.

Abban, azt hiszem, konszenzusra juthatunk, hogy a Magyarországon élő romák nagy többsége nélkülözések közepette, nyomorúságos körülmények között éli mindennapjait. Társadalmi csoportjuk jellemzésének homlokterében a szegénység fogalma állhat. Az alacsony jövedelem, az abból adódó egyéb hátrányok, mint például a rossz lakásviszonyok, a nem megfelelő táplálkozás, a valamtól való megfosztottság állapota – a depriváltság – mind-mind a szegénység megjelölésére szolgál. A depriváció, magyarul: hátrányos helyzet nemcsak jövedelmi, hanem más hátrányokra is vonatkozik. Innentől könnyebben értelmezhető a többszörösen hátrányos helyzet állapota is.

Valójában, kik is számítanak szegénynek, milyen társadalmi, demográfiai kategóriák tagjaiból tevődik össze a szegénység? Amennyiben demográfiai és társadalmi csoportokként elemezzük a szegények arányát, akkor alapvetően négyféle szegénységet különböztethetünk meg: szocialista korszakban már jól ismert, hagyományos szegénységet, az új szegénységet, amelyre a rendszerváltást követően figyeltek fel a szakemberek, a demográfiai szegénységet és az etnikai szegénységet. A négy kategória közül értelemszerűen az utolsóként említettel foglalkoznék, bár bizonyos átcsatolások így sem válnak elkülöníthetlenné.

A roma etnikumhoz tartozó népesség száma a legdurvább becslések szerint is meghaladja a félmilliót. Mint már említettem, az átlagosnál jóval nagyobb részük szegény. Gyakorlatilag a 90-es évek közepéig nem nyílt lehetőség arra, hogy a roma és nem roma népesség jövedelmi viszonyait összehasonlíthassuk. Ugyanis, jelentős problémát okozott – és okoz is - az etnikum megállapítása. Gondoljunk csak arra, hányan és hányan vannak a cigány népességen belül, akik a roma minősítést nem hajlandóak magukra vonatkoztatni. Népszámlálásokkor az anyanyelvre és a nemzetiségre vonatkozó kérdéseket tesznek fel a kérdezőbiztosok, a megkérdezett romák töredéke mondja csak magáról, hogy magyar anyanyelvű. A háztartáspanel-felvételekkor is a kérdező állapítja meg a megkérdezett egyén vagy család etnikai hovatartozását. Csoportjaikra vonatkozó felmérésekben ezért jelenik meg a véleményezett cigány kategória.

A szegénység megítélése átmeneti jellege vagy tartós volta ismeretében változik. A háztartáspanel-felvételek és a külföldi vizsgálatok eredményeinek összehasonlítása alapján kijelenthető: a szegénység nagy része átmeneti jellegű. A tartós szegénység különösen gyakori a hosszabb ideig munkanélküli háztartásfővel rendelkező családokban és a romák körében.

Ne gondoljuk azt, hogy a szegénység kizárólag az alacsony jövedelemmel azonosítható. A hátrányos helyzet többek között az egészségi állapot romlásához, a lelki betegségek kialakulásához, a deviáns viselkedés gyakoriságához, iskolai sikertelenséghez, a szegény családok gyermekeinek rossz fejlődési feltételeihez vezet. Véleményem szerint hazánkban nincs megfelelően kiépített szociális védőrendszer – háló, így még a lassan emelkedő élet-színvonal ellenére is élő problémát jelent a súlyos szegénység, a társadalom tendenciális kettészakadása. A XXI. század elejére is a szegénység súlyos terhei okozzák Magyarország legkiáltóbb társadalmi problémáit, amelyekre gyógyírt a gazdaság növekedése és egy jóléti rendszer megvalósítása adhat.

Az elmúlt évtizedekben Magyarországon két jelentősebb cigányvizsgálatra került sor (Kemény – 1971 és Havas-Kemény – 1995). A két vizsgálat eredményeire hivatkozva meg-

állapítható, hogy a cigány etnikumhoz tartozók az átlagnépességnél jóval hátrányosabb helyzetben vannak, hátrányuk 1970-től 1994-ig tovább nőtt.

A hátrányos helyzetük mélyülésének fő oka, hogy a romák nagy arányban veszítették el munkahelyeiket a vizsgált időszakban, sokkal kevesebben rendelkeznek kereső munkahellyel. A 15-59 éves roma férfiak közül csupán 31 %, a 15-54 éves nők közül csupán 18 % volt foglalkoztatott. Az ilyen korú romáknak csupán 24 százaléka rendelkezik rendszeres munkából származó jövedelemmel, és 42 % kap valamilyen rendszeres, nem munka jellegű jövedelmet. A rendszeres munkával nem rendelkezők egy része munkanélküli, a másik része munkahelye elvesztése után visszahúzódott a munkaerőpiacról, vagy korábban sem rendelkezett munkahellyel. A roma családokon belüli magasabb gyermekszám, a rendszeres kereseti lehetőséggel rendelkezők alacsony aránya az egy főre jutó jövedelem átlagostól való elmaradás arányát mutatja. A tartós munkanélküliség és szegénység a romák jelentős hányadát sújtja.

A cigányság helyzetének regionális vizsgálatokor, az országos átlagnál is súlyosabb hátrányokkal találkozhatunk. Egy kelet-alföldi falu vizsgálatokor (Gyenei, 1993) a megkérdezett roma háztartások 12 %-a mondta, hogy gyakran az élelmiszer-kiadásokra sincs elég pénzük, 14 % pedig ennél is rosszabbnak, kétségbeesetten kilátástalannak mondta helyzetét. A tárgyi életkörülmények – lakás minősége, rendezettsége, állapota – a roma lakosság 35 százalékánál elhanyagolt, 29 százalékánál igen rossz és elhanyagolt volt. Mivel a helyi munkalehetőségek igen korlátozottak, a településeken kívüli munkavállalás pedig a tömegközlekedés ritkulása, drágulása miatt alig lehetséges, a hátrányos helyzetből való kiemelkedés esélyei igen rosszak.

A szegénység jelensége az élet minden dimenziójában megjelenik, így az életmódban is. A közvélemény szerint a cigányság életmódja jelentősen eltér a többségétől. A szociológiai vizsgálatok ezt nem bizonyítják egyértelműen. A 70-es évek elején végzett első cigányfelmérésből (Kemény, 1976) arra következtethetünk, hogy az akkor nagyjából 320 ezer főt számláló roma lakosság mintegy kétharmada élt meglehetősen alacsony jövedelemből. Ennek a résznek az életkörülményei és életmódja valóban különböztek a magyar társadalom átlagától, de nem lényegesen nagyobb mértékben, mint a hasonló jövedelmű nem cigány családoké. Tehát nem a cigány népesség, hanem a szegény népesség életkörülményei és életmódja különböztek el a társadalom többi részétől, és bár valóban ebbe a rétegbe tartozott a cigányság kétharmada, mégis e réteg nagy többsége nem cigányokból állott.

Az 1980-as években végzett értékvizsgálatokban külön tanulmányozták a megkérdezett romák értékvalaszításait (Szokolczai, 1982). Megállapították, hogy a mintában szereplő cigány etnikumúak által elfogadott értékek különböztek nemcsak az átlagtól, hanem a hasonló helyzetben lévő, nem cigány származásúak által elfogadott értékektől. Amíg a nem cigány származású szegények elfogadni látszanak a társadalom egészében vezető szerepet betöltő értékeket, köztük a munkát, a cigányok a munkát mint értéket elutasítják, és az örömben gazdag életet tekintik legfőbb értéknek. Az értékbeli különbségek nagy valószínűséggel befolyásolják az életmódjukat.

Az, hogy bármiféle kormányzati propaganda ellenére sem könnyű átlagembernek lenni mostanság, hogy sokkalta egyszerűbb kohéziót szervezni a gyűlölködés köré, az világosan megmutatja társadalmunk lelkiállapotát. Frustrációink, lassan ellehetetlenülő életünk pedig előhívja azt a történelmi hagyományokkal rendelkező előítélet-rendszerünket, amelynek két kritikus dimenzióját különböztethetjük meg: az antiszemitizmust és a cigányellenességet. A rendszerváltást követően az ország szabaddá válásával párhuzamosan jelent meg és erősödött fel az „idegen” mint olyan gyűlölete. Napjainkra a cigányellenesség sokkal erő-

sebb, mint az utóbbi időben a történelmi okok miatt erősen átpolitizálódott antiszemitizmus (hivatkozás: Replika, 1995/15-16).

Megfigyelhető továbbá, hogy egyfajta átalakulás tapasztalható a világ előítélet-rendszereiben napjainkra, új típusú előítéletek megjelenésével. Amerikai és nyugat-európai előítélet-kutatók állítása szerint a „klasszikus” előítéletek és azok magjainak szolgáló képmény sztereotípiák egyre inkább kimennek a divatból, helyükre „puhább”, „rejtettebb” előítéletek lépnek. A „rejtett előítélet” sokszor nem annyira az ideológia, mint inkább a cselekvés szintjén mutatkozik meg, nyelvezete pedig a „másság” pozitív mivoltának elismerését hangsúlyozza. Különösen így van ez az Egyesült Államokban, ahol a „politikai korrektség” ideológiája tabuvá tette az előítéletek nyílt felszínre hozását. Magyarország igen távol jár a politikai korrektség jegyében történő előítélet tabusodástól.

A jövőbeli tendenciákról sajnos nem tudok érdemi kinyilatkoztatást tenni, mindenesetre két racionális alternatívát felvetnék. Egyrészt az elkövetkezendő időkből a cigányellenes attitűd mélyülhet, amennyiben gazdasági viszonyaink romlanak, a másik oldalról viszont ott van egy modernizálódó, multietnikus, multikulturális irányba előrelépő társadalom, mely a cigányság integrálása mellett képes hátrányait kompenzálására is.

Mondandóm végére érve, fontosnak tartom elmondani azt, hogy leginkább mi, fiatalok vagyunk kitéve mindenféle gyűlöletre építő ideológiák destruktív hatásainak. A neorasszista, cigányellenes megnyilvánulások, áramlatok egyre gyakoribbak iskolánk falai között is. Ilyenkor, persze, felvetődik a felelősségvállalás nehéz terhe. Vajon mennyire felelősséget viselnek, lassan 19 évesnek, a felszínre hozni a problémát, felvenni a kesztyűt és harcolni? Miért látjuk sokszor egy olyan sablonon keresztül a másik embert, amelyben nem az egyéni vonások, hanem valamilyen általánosítások érvényesülnek? Vajon Európa felé tartunk akkor, amikor a magyar nyelvben a cigány szó nem etnikai hovatartozást jelöl, egyszerűen a deviancia, a kriminalitás, a nyomorultság szinonimája?

Magam állást foglaltam.

Mikó István, Munkásosztály

Szalánc

Felhasznált irodalom:

- Andorka Rudolf: Bevezetés a szociológiába, Osiris, 1997 (142-143, 246-247, 345-347, 482)
- Erős Ferenc: Etnicitás és identitás – a cigányellenesség dimenziói a mai magyar társadalomban (tanulmány) – Új Mandátum, 1998
- Péli Gábor – Bozóki András – Jakab György: Társadalomismeret, Tankönyvkiadó, 1992 (184-189)
- Neményi Mária szociológussal készült interjú - Magyar Narancs (2000/9, 6-7)

Zimony

Egy hétvége Las Vegasban

(Az amerikai beszámoló 2. része)

2001. január 12-én átrepültünk Las Vegasba. Csak négyen mentünk: C.J., Leslie, Carolyn és én. Ezt az utat a host szüleimtől kaptam ajándékba.

A repülőút kétórás volt. Az út során csak sivatagot lehetett látni, amíg el nem értük Las Vegast. A sivatagból egyszer csak egy város tűnik fel, amelyet hegyek vesznek körül. Ez a város az 1920-as években csak a szeszcsempészekből élt. A maffiának itt volt kiépitve a „hétvégi birodalma”. Pár évtizeddel később már a kaszinóktól volt híres a város és nem a maffiózóktól. Az évek során a városnak sikerült kinőnie magát a nevadai sivatagból. A kaszinó fényei több millió embert vonzanak ide minden évben.

Itt térkép nélkül is nagyon jól lehet közlekedni. Egy fő utca van. Itt található hotel, kaszinó, játékerem, hullámvasút, étterem. A város többi része nagyon hasonlít Rákospalotához, mert teleépítették kertés házakkal.

Az olcsó szállodai szobák miatt úgy érzi az ember, hogy megéri idejönni. De, ha már bemegy egy kaszinóba vagy egy múzeumba, akkor rájön, hogy miért olcsóbb a szoba. A város az emberek pénzt próbálja a kaszinók által megszerezni. A játékosoknak ingyen van az innivaló, kaja. Ha már valaki sok pénzt hagyott a kaszinóban, akkor a szállodai szoba is ingyen van.

Mikor megérkeztem Las Vegas repterére, már akkor éreztem a város nyüzsgő életét. A reptér tele volt feketeöltönyös emberekkel, akik táblákat tartottak a kezükben. Kiderült, hogy limuzin sofőrök. Magamban mondogattam, hogy milyen jó lenne, ha mi is bérelnénk egyet. Éppen a táskámat vettem le a futószalagról, mikor megláttam a nevemet az egyik táblán. Carolyn és Leslie meglepetése volt. Megkérdeztem, hogy ez mennyibe kerül. A limuzin bérlése egy órára negyven dollár. Ami azt jelenti, hogy jobban megéri limuzinnal menni, mint taxival.

Este megérkeztünk a Fitzgerald nevű hotelbe. A hotel aulájában két kaszinó volt, ahonnan rögtön kidobtak. Két szabályt szegtem meg. Az egyik: nem vagyok huszonegy éves, a másik: megálltam a kaszinóban nézelődni. A huszonegy éven aluliaknak csak annyi joguk van, hogy a mellékhelyiségbe bemenjenek vagy átsétáljanak a termen. Igazából korhoz kötött az ottani élet. Huszonegy év alatti fiatalnak nincsen szórakozási lehetősége. Las Vegasnak van egy nagy játékerme, ahol mindenféle videó, szimulátoros játék megtalálható. Itt is a pénzen van a hangsúly. Egy nap négyszáz dollárt (kb. 120.000 Ft) el lehet költeni, és még nem próbált ki mindent az ifjúság.

Az élet nagyon pörgős. Huszonnégy órán keresztül emberek tömkelege az utcán és a kaszinókban tölti az idejét. Az éjjeli élet hangulata jobb, mint a nappalié. Éjjel a világítások, a különféle limuzinok, a jobbnál jobb nők teszik szebbé a várost. Minden szálloda más-más

sztárokkal próbálja becsalogatni az embereket. A nappalok más milyenek. Ilyenkor az emberek vásárolgatnak vagy a hoteleket járkák.

Las Vegas hihetetlen. Az emberek boldogoknak tűnnek, hogy elkölthetik az eddig megkeresett pénzüket. Ha giccességért Oscar-díjat adnának, akkor a város nyugodtan megkaphatná. Megpróbálják a különböző kultúrákat bemutatni. Van arab, francia hotel stb. A hotelekben kis utcákat alakítottak ki, amelyek az eredetiek hasonmásai.

Összesen négy napot töltöttem Las Vegasban. Ez alatt az idő alatt megpróbáltam megnézni a nevezetes helyeket. Mindennap fél hétkor keltem, és hétkor nekivágtam a városnak. A legerdekesebb az a torony volt, ami négyszáz méter magas. Ebben a toronyban üzemelt két étterem (közép-osztály, felső-osztály). Két szint tele volt boltokkal. A torony tetején volt egy hullámvasút és egy másik torony. Ez arra szolgált, hogy a körülötte ülő embereket egy csengő jelzésére fellőjék. Plusz ötven méterrel feljebb mentek. Ezeket nem mertem kipróbálni, mert elég volt idáig feljönni. Ide este volt jó feljönni. Este az egész város ki van világítva, ami nagyon szép.

Egyszer vissza szeretnék jönni a barátaimmal. Ez a város tényleg egy célt szolgál, hogy tudd elkölteni a pénzedet. Hétfő reggel indultunk vissza Greenwoodba. Mikor felszállt a gép, akkor kicsit szomorú voltam. Amilyen gyorsan megláttam a várost, ugyanolyan gyorsan tűnt el a szemem elől. Megint csak a sivatag volt látható.

Gáncs Tómi - exPolisz

* * *

Segíteni fölösleges. Téged is beolvasztunk.

Szerepjátékos klub

Eddig mozijegyet vettél, ha szomjaztál az izgalomra...

Az életedben a legnagyobb kaland az ötnapos gólyatábor vagy az osztálykirándulás volt..

Rambók és Bruce Willisek életéért szurkoltál: tudtad, hogy nem lehetsz soha CIA-ügynök, vagy Conan, a barbár...

...És baromi nagyot tévedtél...

Volt nekünk egy alapító gyűlésünk február 22-én. Azóta (valószínűleg) már működünk. Ha véletlenül nem tudtál eljönni, de szeretnéd tudni, mikor van, figyeld a plakátokat a folyosón!

AZ IRODALMI HÁZI VERSENY JANUÁRI FORDULÓJÁNAK MEGFEJTÉSE

1. A lat súlymértékegység volt: 1,75 dkg, a font 1/32-e.
Latba vet: érvényesít (befolyást), latolgat: fontolóra vesz, mérlegel.
2. Az Óperenciás-tenger az Enns folyóból ered. A szó eredete: Ober-Enns (Enns-en túl) + -ia végződés (a latinos országnév, tartománynev analogiájára)
3. A december hónapnév a decem (tíz) latin szóból ered. A márciussal kezdődő 10 hónapos évben a 10. hónap volt.
4. Stefan Zweig ír: életrajzi regényt Stuart Máriáról, Joseph Fouchéról, Marie Antoinette-ről.
5. Szabó Lőrinc: Tücsökzene és Kosztolányi Dezső: A szegény kisgyermek panasza című költete egyaránt visszaemlékezés a gyermekkorra, a múlt pillanatainak felidézése.
6. MórícZ Zsigmond: Légy jó mindhalálíg című művében Nyilas Misi adhatta fel az alábbi hirdetést: „Fillérekért vállalom latintantást, felolvasást. A jelentkezőket a debreceni kollégiumba kérem.”
7. Golding kapott 1983-ban irodalmi Nobel-díjat. A legyek ura című regénye szól lakatlan szigetre vetődött gyerekekről. Déry Tibor fordította le ezt a regényt magyarra.
8. A hagyomány szerint Aiszkhülosz harcolt a szalamiszi ütközetben Kr.e. 480-ban. Kr. e. 472-ben a Perzsák című darabjában megírta, mi történt Szalamisznál. Az előadás on a 17 éves Szophoklész vezette az ifjak karát. Euripidész a szalamiszi győzelem évében (talán napján) született.
9. A vagyonról, illetve a vagyonszerzés körüli ügyekről szóló művek:
 - Molière: Tartuffe
 - Dosztojevszkij: Bűn és bűnhődés
 - Balzac: Goriot apó
 - Hugo: A nyomorultak
 - Mikszáth: Noszty fiú esete...
 - MórícZ: Szegény emberek/Tragédia
10. Dionysius Exiguus szkíta származású szerzetes és jogtudós volt az 5-6. században. Az új évszámítást ő vezette be. Jézus születését (az új számítás első évét) Róma alapítása után a 754. évre tette.
11. Balassi Bálint kortársai: Bakfark Bálint, Marlowe, Michelangelo, Raffaello, Tiziano
12. XIV. Lajos udvarában nem játszották a Phaedrát, mert 1677-ben, az ősbemutatón megbukott a darab, a közönség kifütyülte, Racine pedig hosszú időre visszavonult a színháztól.
13. Az *iskola* szó hiányzott a következő műcímekből:
Ottlik Géza: Iskola a határon, Raffaello: Az atheni iskola, Flaubert: Érzelmek iskolája
13 + 1. Az eredeti cím
Canius: (A közöny) Az idegen, Gorkij: (Éjjeli menedékhely) Mélyben, Brecht: (Koldusopera) Háromgarasos opera

Megfejtők: BARABÁS Judit (27-E5), CsillaZ Szuzsi (BALHÉSOK(K)), MAJOR Csilla (AFRO(Polisz))

GRATULÁLUNK!

AZ IRODALMI HÁZI VERSENY FEBRUÁR FORDULÓJA

1. Ki gyűjtött Vadrózsák címmel népi alkotásokat? A gyűjtésen kívül milyen más tevékenységek kapcsolódnak a nevéhez? (2 pont)
2. Odüsszeusz kutyáját ugyanúgy hívták, mint egy különös külsejű mitológiai lényt? Mi a nevük? Mi a jellemzője a furcsa lénynek? Milyen szavunk ered a nevéből? (3 pont)
3. Ki adhatta fel az alábbi hirdetést? (Szerző, cím, a szereplő neve) (3 pont)
Száz rubelt fizetek a nyomravezetőnek, aki segít visszaszerezni becsületes munkával megszerzett köpenyegemet. „Kísértetjárás” jelígre a túlvilági hirdetőbe.
4. Mi a köze Lujzának Lajoshoz? (Névmagyarázat) (2 pont)
5. Milyen téma feldolgozása köti össze a következő irodalmi alkotókat? Milyen művek bizonyítják ezt az állítást? (7 pont)

Kleist	
Sütő András	
Hajnóczy Péter	
E.L. Doctorow	
Tasnádi István	

6. Melyik állam uralkodói az alábbiak? Milyen író életében milyen szerepet játszottak? Nagy Frigyes, II. Katalin (5 pont)
7. Mit jelentenek a következő szavak? (3 pont)
Román (mint műfaj), Novalis, Vigília
8. Milyen betegségben halt meg Heine, Kazinczy, Schiller? (3 pont)
9. Melyik író életében milyen szerepet játszottak az alábbi színésznők? (6 pont)
Déryné
Prielle Kornélia
Laborfalvy Róza
10. Mik a Göre Gábor-könyvek? (2 pont)
11. Milyen származású García Marquez, Okudzava, Semprun? (3 pont)
12. Minek a része volt a trivium és a quadrivium? Milyen tudományok tartoznak közéjük? (3 pont)

A leadás határideje: 2002. MÁRCIUS 11.

DeKay versei

(a metróban)

ébredés

1.

egy percig se hidd
 hogy nem tudom:
 minden embernek
 ékszerdoboz a lelke
 és lénye a Megismételhetetlen

de akkor mondd meg
 nekem a jóistenért:
 igazán azért nevetünk kínunkban
 mert a gyöngyházfényű könnyeink
 sósan múltó cseppekként mállanak el
 az égi angyalok ránkszakadó gyászában?!
 (mintha sosem lettek volna)

Mondd!
 Miért, kiért szeretünk?

2.

bizony kevés már a mért miért

kevesek vagyunk
 (mint türelem a kérőben)
 magunk maracunk
 (mint szűk terek a félőben)
 s végül elfogyunk
 (mint ütemek a légcsőben...)

3.

...s továbbra is mindenki csak a homállyal
 bekent énképét szereti
 így maradvá meg önmagának legjobb ba-
 rátja
 és lappangó, bosszúálló igazsága...

fél hétkor
 a táguló hajnalban kelek
 s meszes szemeimmel
 az ágyam alatt guruló
 helyenként meg-megcikkanó
 sötétséggel feleselek

babonacsend

az éj ismét száz lábón járt
 s a nappali időszámítás
 megint elmossa az álmokat
 mint a dagadó tenger partján
 a gyermekkezek formálta
 homokvárakat

Csábrág

*Szeretem a régiségeket, ritkaságokat; gyűjtöm is őket, ha tehetem. Nemrégiben különleges újságokhoz sikerült hozzájutnom, olyanokhoz, melyek a múlt század első harmadából valók és igazán ritkaságszámba mennek. Ezekből a cikkekből, receptekből és korabeli hirdetésekben szeretnék a *Panorama* olvasói elé tárni, mert úgy gondolom, az 1920-as, 1930-as évekbeli emberek gondolatai hasonlítanak a ma élők eszméihez, ideáihoz. (A cikkeket és részleteket az eredeti formában és az akkori helyesírásnak megfelelően közlöm).*

A Magyar Uriasszonyok Lapjának 1926. július 10-i számából

Kertész Béla: A kenyér és az erkölcs

A mai teljesen a feje tetejére állított társadalmi rend egyik legszomorúbb és legsürgősebben elintézendő váro kérdése: a nő-kérdés. Nem az a nő-kérdés, amely a választójoggal, vagy más ilyen hasonló, de egyáltalán nem égető kérdéssel van összefüggésben, hanem az, amelyben a nő, különösen a kenyérkereső nő, a férfival kerül össze...

A mi törvényeink ugyanis, ellentétben az amerikai törvényekkel; annyira házagosak e téren, hogy teljesen védelem nélkül hagyják a nőt, aki nagyon sokszor a kenyerét, az életfeltételeit kénytelen áldozatul hozni, ha erkölcsi meggyőződése tiltakozik a megalkuvás ellen...

Nálunk ugyanis nem szabad lopni, nem szabad betörni, s törvényeink feltétlenül elítélik azt a – nincstelen – családayát, aki éhező gyermekeinek egy kiló kenyeret lopott. Ellenben nem ítélik el azt a hivatali főnököt, kereskedőt, vállalkozót, aki akár szellemi, akár fizikai munkát végző női munkásait erkölcsileg is ki akarja zsákmányolni s aki visszautasítás esetén lelkifurdalás nélkül és különbeni következmények terhe nélkül teszi az uccára azt a nőt, aki ellenállott neki.

Ezek a szerencsétlenek rendesen nem a csúnya nők közül kerülnek ki s ha első elkeseredésük után találtnak is - bár nehezen - új elhelyezkedési lehetőséget, épen a külsejük miatt hamarosan kénytelenek ráeszmélni, hogy csak az állásuk változott, a gazda ellenben maradt a régi...

Es kezdődik előlről a harc... vagy megalkudni... vagy menni... A bátrak, az erősek, a magukban bízó birtják egy darabig és harcolnak úgy és olyan keményen, amilyen keményen férfi sohasem harcolhat férfi ellen... Lassanként azonban kimerülnek, elveszítik az életkedvüket, az energiájukat, magasra tartott fejük lehanyatlik s vagy beletörődnek a megváltoztathatatlanba és szaporítják a jobb sorsra érdemes elvesztettek számát, vagy – ami szintén nem ritka dolog - egy bátor gesztussal eldobják az életüket.

Ha megalkusznak és elbuknak, maga a zsaroló férfi az első, aki pálcát tör felettük, s akiknek halovány fogalma sem lehet azokról a szörnyü lelki harcokról, amelyek ezeket a megalkuvásokat rendesen megelőzik s amelyeknek a mélyén nagyon sok-

szor egy anya, gyermek, B-listás férj, testvér vagy kisállású völegény rejtőzködnék.

Ha valaki fáradtságot venne s bepillantana a kenyérért küzdő nők lelkiéletébe és élettapasztalataiba, olyan statisztikát állíthatna össze, amelynek alapján az orosz irodalomban előforduló minden kétségbeejtő emberkihasználás semmibe törpül. A nemzetek összetartó és fejlesztő ereje a nemzetek erkölcsében gyökeredzik. Hogyan lehetne hát erőről, fejlődésről, előrejutásról beszélni egy olyan lerongyolódott országban, ahol a nő minden ilyen irányú törvényes védelem nélkül szabad prédája annak a férfinak, aki akár anyagi, akár társadalmi vagy állási lehetőségei miatt abban a helyzetben van, hogy a munkaadója legyen.

Amerikában olyan tökéletesen kidolgozott törvények védik hasonló támadások ellen a nőt, hogy a legkritkább esetek kivételével kerülnek csak esetleges visszaélések a bíróság elé.

Ha majd nálunk is hasonló lesz a helyzet, s ha a mi törvényhozóink is eljutnak arra a magaslatra, hogy a nőnek, az anyának, a jövő generáció felnevelőjének a sorsát és erkölcsi életét egyenlő fontosságúnak tartják a többi közérdekű kérdésekkel, egyetlen csapásra megjavulnak az erkölcsi állapotok s a nő magától értetődőleg, természetesen visszajut abba az atmoszférába, ahonnan a férfi önzés s az ebből folyó kényszerű megalkuvás letaszította...

Hesz Ferenc: Családi kör Pesten

Este van, este van, kiki nyugalomba,
Feketén bólongat a családfő, mondva:
Mit is kéne tenni, mit is kéne tenni,
Hogyhát nyaralni is el lehessen menni?

Ez most a probléma a családi körbe
S a családfő neje szól, urát gyötörve:
A Schwarzerárnak könnyű, jobb ura van annak.

A családfő búsan néz a hitvesére,
S maga körül öt-hat vásott gyerekére,
És átkozva sorsát, mit végzete rámért,
A tükörbe vágja a levesestányért.

- Oh tudom, ezt érted, - szól megvetően nője,
S egy szerviszt vág vissza a bösz családfőre.
Ezt érdemlem? – így a családfő sötéten,
S lerúgja a csillárt a vita hevében.

Tányérok repülnek, a gyerekek bögnek,
De a szülők ezzel most már nem törődnek.

S míg a nyaraláson végkép összevesznek,
Egy-egy pofont adnak a rossz kicsinyeknek.

Este van, este van, kiki nyugalomba
- Ez az élet, - szól a családfő, - de ronda.
És míg keresgéli elgurult inggombját,
Örül, hogy lerázta a nyaralás gondját.

Hirdetések

- A szegedi Kath. Növendő Egyesület, Szeged, Korona u. 18. sz. székházában 40 egyetemi vagy középiskolai kath. növendék részére internátus áll rendelkezésre.
- Róm. Kath. 13 éves, egy polgárit végzett árva kislányt, a család nehéz körülményei miatt, jobb családnak gyermek mellé játszótársnak átadnak. Címe: „Pestszentlőrinc” jelige alatt a kiadóban.
- Jobb úri családba gyermekkertésznek, vagy magányos úrinőhöz társalkodónőnek ajánlkozom. Háztartási ismeretekkel és 4 polgárral rendelkezem.
- Középkorú, szerény, intelligens úrinő házvezetőnőnek, vagy anyahelyettesnek ajánlkozik. Ilyen minőségben volt már alkalmazásban.
- Jól főző, német nyelvet is beszélő, megbízható úrinő 13 éves fiával házvezetőnek ajánlkozik, csekély fizetésért.
- Úrileány kozmetikus gyakornoknak felvétetik. Ugyanitt állandó gyögmassage, manikűr, pedikűr kiképzés.
- Intelligens 18 éves árva úrileány ajánlkozik gyermekek mellé, háztartásban segítkezik.
- Melyik jómódú család fogadna örökbe teljes árva 8 éves leánykát, aki vasúti tisztviselő árvája. Szíves értesítést „Jó gyermek” jeligére.
- Egy sorsüldözött, tanítói oklevéllel bíró úriasszony gyermekek tanítását vállalja, penzióban, árvaházban, irodában, vagy szállodában. Aki álláshoz juttatja, szíveségét festménnyel, vagy kézimunkával honorálja.

Úgy hiszem, érdekes és érdemes kalandozni a múlt írásaiban. Sokszor meglepő és megdöbbentő üzenetet rejtenek ezek a sorok, de talán el is gondolkodtarnak bennünket, hiszen Kertész Béla írása és a hirdetések (csupán) 75 évvel ezelőtt keletkeztek, ami talán nem is volt olyan régen.

A „Kedves versem” rovat újra éledezik. Ezúttal Cseri Eszter (27-eS) választott. Arra a kérdésre, hogy mi varázsolta őt el Poe művében, azt válaszolta, hogy a vers ritmusa, líkretése. Lássuk (halljuk) A hollót eredetiben is, magyarul is (Tóth Árpád fordításában).

Edgar Allan Poe: The Raven

Once upon a midnight dreary, while I pondered, weak and weary,
 Over many a quaint and curious volume of forgotten lore -
 While I nodded, nearly napping, suddenly there came a tapping,
 As of some one gently rapping, rapping at my chamber door.
 "Tis some visitor," I muttered, "tapping at my chamber door -
 Only this and nothing more."

Ah, distinctly I remember it was in the bleak December,
 And each separate dying ember wrought its ghost upon the floor.
 Eagerly I wished the morrow; - vainly I had sought to borrow
 From my books surcease of sorrow - sorrow for the lost Lenore -
 For the rare and radiant maiden whom the angels name Lenore -
 Nameless here for evermore.

And the silken sad uncertain rustling of each purple curtain
 Thrilled me - filled me with fantastic terrors never felt before;
 So that now, to still the beating of my heart, I stood repeating
 "'Tis some visitor entreating entrance at my chamber door -
 Some late visitor entreating entrance at my chamber door;
 This it is and nothing more."

Presently my soul grew stronger; hesitating then no longer,
 "Sir," said I, "or Madam, truly your forgiveness I implore;
 But the fact is I was napping, and so gently you came rapping,
 And so faintly you came tapping, tapping at my chamber door,
 That I scarce was sure I heard you" - here I opened wide the door -
 Darkness there and nothing more.

Deep into that darkness peering, long I stood there wondering, fearing,
 Doubting, dreaming dreams no mortals ever dared to dream before;
 But the silence was unbroken, and the stillness gave no token,
 And the only word there spoken was the whispered word, "Lenore?"
 This I whispered, and an echo murmured back the word, "Lenore!" -
 Merely this and nothing more.

Back into the chamber turning, all my soul within me burning,
 Soon again I heard a tapping something louder than before.
 "Surely," said I, "surely that is something at my window lattice;
 Let me see, then, what thereat is and this mystery explore -
 Let my heart be still a moment and this mystery explore; -
 'Tis the wind and nothing more.

Open here I flung the shutter, when, with many a flirt and flutter,
 In there stepped a stately Raven of the saintly days of yore.
 Not the least obeisance made he; not a minute stopped or stayed he,
 But, with mien of lord or lady, perched above my chamber door -
 Perched upon a bust of Pallas just above my chamber door -
 Perched, and sat, and nothing more.

Then the ebony bird beguiling my sad fancy into smiling,
 By the grave and stern decorum of the countenance it wore,
 "Though thy crest be shorn and shaven, thou," I said, "art sure no craven,
 Ghastly grim and ancient Raven wandering from the Nightly shore -
 Tell me what thy lordly name is on the Night's Plutonian shore!"
 Quoth the Raven, "Nevermore."

Much I marvelled this ungainly fowl to hear discourse so plainly,
 Though its answer little meaning - little relevancy bore;
 For we cannot help agreeing that no living human being
 Ever yet was blessed with seeing bird above his chamber door -
 Bird or beast upon the sculptured bust above his chamber door,
 With such name as "Nevermore."

But the Raven, sitting lonely on that placid bust, spoke only
 That one word, as if its soul in that one word he did outpour
 Nothing farther then he uttered; not a feather then he fluttered -
 Till I scarcely more than muttered: "Other friends have flown before -
 On the morrow he will leave me, as my Hopes have flown before."
 Then the bird said "Nevermore."

Startled at the stillness broken by reply so aptly spoken,
 "Doubtless," said I, "what it utters is its only stock and store,
 Caught from some unhappy master whom unmerciful Disaster
 Followed fast and followed faster till his songs one burden bore -
 Till the dirges of his Hope that melancholy burden bore
 Of 'Never - nevermore.'"

But the Raven still beguiling all my sad soul into smiling,
 Straight I wheeled a cushioned seat in front of bird and bust and door;
 Then, upon the velvet sinking, I betook myself to linking
 Fancy unto fancy, thinking what this ominous bird of yore -
 What this grim, ungainly, ghastly, gaunt, and ominous bird of yore
 Meant in croaking "Nevermore."

This I sat engaged in guessing, but no syllable expressing
 To the fowl whose fiery eyes now burned into my bosom's core;
 This and more I sat divining, with my head at ease reclining
 On the cushion's velvet lining that the lamp-light gloated o'er,
 But whose velvet violet lining with the lamp-light gloating o'er
 She shall press, ah, nevermore!

Then, methought, the air grew denser, perfumed from an unseen censer
 Swung by Seraphim whose foot-falls tinkled on the tufted floor.
 "Wretch," I cried, "thy God hath lent thee - by these angels he hath sent thee
 Respite - respite and nepenthe from thy memories of Lenore!
 Quaff, oh quaff this kind nepenthe and forget this lost Lenore!"
 Quoth the Raven, "Nevermore."

"Prophet!" said I, "thing of evil! - prophet still, if bird or devil! -
 Whether Tempter sent, or whether tempest tossed thee here ashore,
 Desolate, yet all undaunted, on this desert land enchanted -
 On this home by Horror haunted - tell me truly, I implore -
 Is there - is there balm in Gilead? - tell me - tell me, I implore!"
 Quoth the Raven, "Nevermore."

"Prophet!" said I, "thing of evil! - prophet still, if bird or devil!
 By that Heaven that bends above us - by that God we both adore -
 Tell this soul with sorrow laden if, within the distant Aidenn,
 It shall clasp a sainted maiden whom the angels name Lenore -
 Clasp a rare and radiant maiden whom the angels name Lenore."
 Quoth the Raven, "Nevermore."

"Be that our sign of parting, bird or fiend!" I shrieked, upstarting -
 "Get thee back into the tempest and the Night's Plutonian shore!
 Leave no black plume as a token of that lie thy soul has spoken!
 Leave my loneliness unbroken! - quit the bust above my door!
 Take thy beak from out my heart, and take thy form from off my door!"
 Quoth the Raven, "Nevermore."

And the Raven, never flitting, still is sitting, still is sitting
 On the pallid bust of Pallas just above my chamber door;
 And his eyes have all the seeming of a demon's that is dreaming
 And the lamp-light o'er him streaming throws his shadows on the floor;
 And my soul from out that shadow that lies floating on the floor
 Shall be lifted - nevermore!

Csicsó

Vajdák vára

A Holló

Egyszer egy bús éjfél tájon, míg borongtam zsongva, fájón,
S furcsa könyvek alatt gattak, holt mesékből vén bazár,
Lankadt fõm már le-ledobbant, mikor ím valami koppant,
Künn az ajtón, mintha roppant halkan roppana a zár.
"Vendég lesz az", így tünődtem, "azért roppan künn a zár,
Az lesz, más ki lenne már?"

Óh, az emlék hogy szíven ver: padlómon a vak december
Éjén fantóm-rejtelemmel húnyt el minden szénsugár,
És én vártam: hátha virrad s a sok vén betűvel írt lap
Bánatomra hátha írt ad, szép Lenórámmal halva bár,
Fény leánya, angyal-néven szép Lenórámmal halva bár,
S földi néven senki már.

S úgy tetszett: a függöny leng és bíborán bús selymű zengés
Fájó, vajú, sohse sejtett torz iszonyt suhogva jár -,
Rémült szívem izgatottan lüktetett, s én csitítottam:
"Látogató lesz az ottan, azért roppan künn a zár,
Késõ vendég lesz az ottan, azért roppan künn a zár,
Az lesz, más ki lenne már?"

Visszatérve lelkem mersze, habozásom elmúlt persze,
S "Uram", kezdtem, "avagy Úrnóm, megbocsájtja, ugyebár?
Ámde tény, hogy már ledobbant álmos fõm, és Ön meg olyan roppant
Halkan zörgött, alig koppant: alig koppant rá a zár,
Nem is hittem a fülemnek." - S ajtót tartam, nyílt a zár:
Éj volt künn, s más semmi már.

S mély homályba elmeredtem, szívvel, mely csodákra retten,
Látást vártam, milyet gyáva földi álmom sohse tár;
Ám a csend, a nagy, kegyetlen csend csak állott megszegetlen,
Nem búgott más, csak egyetlen szó: "Lenóra!" - halk, sovár
Hangan én búgtam: "Lenóra!" s visszhang kelt rá, halk, sovár.
Ez hangzott, s más semmi már.

S hogy szobámba visszatértem, s még tüzelt javába vérem,
Hirtelen, már hangosabban, újra zörrent holmi zár,
S szóltam: "Persze, biztosan csak megzörrent a rácsosablak,
No, te zaj, most rajtakaplak, híres titkod most lejár,
Csitt szívem, még csak egy percig, most a nagy titok lejár,
Szél lesz az, más semmi már!"

Azzal ablakom kitártam, s íme garral, hetyke-bátrán
Roppant Holló léptetett be, mesebeli vén madár,
S rám nem is biccentve orrot, meg sem állt, és fennenhordott.
Csörrel ladyt s büszke lordot mímelt, s mint kit helye vár,
Ajtóm felett Pallasz szobrán megült, mint kit helye vár -,
Ült, nem is moccanva már.

S ahogy guggolt zordon ében méltóságu tollmezében,
 Gyászos kedvem mosolygóra váltotta a vén madár -,
 S szóltam: "Bár meg vagy te nyesve, jól tudom, nem vagy te beste,
 Zord Holló vagy, ős nemes te, éji part küld, vad határ,
 Mondd, mily néven tisztel ott lenn a plutói mély, vad ár?"
 S szólt a Holló: "Sohamár".

Ámultam, hogy ferde csőrén ilyen tártan, ilyen pörén
 Kél a hang, okos, komoly szó alig volt a szava bár,
 Ám el az sem hallgató, hogy nem is volt még halandó,
 Kit, hogy felnézett, az ajtó vállán így várt egy madár,
 Ajtajának szobra vállán egy ilyen szörny vagy madár,
 Kinek neve: "Sohamár".

S fenn a csöndes szobron ülve, az a Holló egyedül e
 Szót tagolta, mintha lelke ebbe volna öntve már;
 Nem nyílt más igére ajka, nem rebbent a toll se rajta,
 S én szólék, alig sohajtva: "Majd csak elmegy, messziszáll,
 Mint remények, mint barátok, holnap ez is messziszáll."
 S szót a Holló: "Sohamár!"

Megriadtam: csendziláló replikája mily találó -,
 "Úgy lesz", szóltam, "ennyit tud csak, s kész a szó- és igetár;
 Gazdájának, holmi hajszolt, bús flótásnak bura ajzott
 Ajkán leste el e jajszót, mást nem is hallhatva már,
 Csak remények gyászdalát, csak terhes jajt hallhatva már,
 Ezt, hogy: "Soha - soha már!"

S gyászos kedvem újra szépen felmosolygott, s párnás székem
 Szemközt húztam, ott, ahol várt ajtó, szobor és madár;
 És a lány bársonyra dőlten tarka eszmét sorra szóttem,
 Elmerengtem, eltűnődtem: mily borongó nyitra jár,
 Átkos, ős, vad, furcsa Hollóm titka mily bús nyitra jár,
 Mért károgyja: "Soha már"?

Ekként ültem, szöve-fejtve bús eszméket s szót se ejtve,
 Míg a madár szeme izzott, szívemig tüzelve már;
 S fejtve titkot, szöve vágyat, fejem halkán hátrabágyadt,
 Bársonyon keresve ágyat, mit lámpám fénykörbe zár,
 S melynek bíborát, a lágyat, mit lámpám fénykörbe zár,
 Ő nem nyomja - soha már!

Ekkor, úgy rémlett, a légnek sűrűjén, látatlan égnek
 Füstölök, s a szőnyeg bolyhán angyaltánc kél s muzsikál;
 "Bús szív", búgtam, "ím a szent Ég szállt le Hozzád, égi vendég
 Hoz vigaszt, és önt nepenthét, s felejtést ad e pohár,
 Idd, oh, idd a hús nepenthét, jó felejtés enyhe vár!"
 S szólt a Holló: "Soha már!"

"Látnok!" nyögtem, "szörnyű látnok! ördög légy, madár vagy átok!
Sátán küdőtt, vagy vihar vert most e pusztá partra bár,
Tépetten is büszke lázban, bús varázstól leigáztan,
Itt e rémek-járta házban mondd meg, lelkem szódra vár -,
Van... van balzsam Gileádban?... mondd meg -, lelkem esdve vár..."
S szólt a Holló: "Soha már!"

"Látnok!" búgtam, "szörnyű látnok! ördög légy, madár vagy átok!
Hogyha istent úgy félsz, mint én, s van hited, mely égre száll,
Mondd meg e gyászterhes órán: messze mennyben vár-e jó rám,
Angyal-néven szép Lenóráam, kit nem szennyez földi sár,
Átölel még szép Lenóráam, aki csupa fény sugar?"
S szólt a Holló: "Soha már!"

"Ez legyen hát búcsúd!", dörgött ajkam, "menj, madár vagy ördög,
Menj, ahol vár vad vihar rád és plutói mély határ!
Itt egy pelyhed se maradjon, csöpp setét nyomot se hagyjon,
Torz lelked már nyugtot adjon! hagyd el szobrom, rút madár!
Tépd ki csőröd a szivemből! hagyd el ajtóm, csúf madár!"
S szólt a Holló: "Soha már!"

S szárnyán többé toll se lendül, és csak fent ül, egyre fent ül,
Ajtóm sápadt Pallaszáról el nem űzi tél, se nyár!
Szörnyű szemmel ül a Holló, alvó démonhoz hasonló,
Míg a lámpa rájaomló fényén roppant árnya száll,
S lelkem itt e lomha árnyból, mely padlóm elöntve száll,
Fel nem röpren - soha már!

Ha szívesen látnád viszont kedvenc versedet a *Poligraf* hasábjain, és azt is megvallnád,
miért áll hozzád közel, ne tartsd vissza magad! Tárva-nyitva a P: poligraf könyvtár.

A szerk.

A MŰVÉSZETI MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ
SZÓBELI FORDULÓJA
A KÖLTÉSZET NAPJÁNAK ELŐESTÉJÉN (DÉLUTÁNJÁN),
ÁPRILIS 10-ÉN, SZERDÁN LESZ!
NE CSINÁLJ MÁS PROGRAMOT ERRE AZ IDŐRE!

Pó(ó)ni gyűjteménye

Mi a méz?

Erre a látszólag egyszerű kérdésre mindenki a képességének, szakmai hovatartozásának vagy pillanatnyi hangulatának megfelelően válaszol. Legtöbbször „tápláló édességnek” vélik és mennyire igazuk van! Az „öreg” méhészek a mézet a méhek által gyűjtött sejtekben érlelt nektárnak tartják. A vegyész szerint a méz olyan szénhidrát, amelyben az oxigén és a hidrogén aránya mindig 2:1. Némelyek pedig - talán a legszebben - a mézet a természet legcsodálatosabb ajándékának tartják.

A méz mint tápláló édesség

Legfontosabb alkotóeleme a gyümölcscukor (fruktóz), amely csaknem kétszer olyan édes, mint a háztartásokban használt nádi- vagy répacukor. /A kristálycukor édességértéke 100, a gyümölcscukoré 174./ Öt-hat féle cukrot tartalmaz. Ezeknek 85-95 %-a könnyen emészthető, rövid szénláncú monoszacharid, azaz szőlő- és gyümölcscukor. Kis mértékben megtalálható még a nehezen emészthető, hosszú szénláncú diszacharid és polyszacharid.

A mézben sokféle enzim (invertáz, diasztáz, kataláz, oxidáz, peroxidáz, reduktáz stb.) működik. Ezek elősegítik az emésztést. A szabad aminosavaknak és egyéb szerves savaknak étvágygerjesztő hatása van. A mézben több mint százféle íz- és illatos zamatanyag van. Sokféle virágpórt is tartalmaz. Gazdag olyan létfontosságú ásványi anyagokban (makro- és mikroelemekben), amelyek hosszútávon nélkülözhetetlenek az életben /édes mézharmat, fenyő-, gesztenye- és hársméz/. 18-20 % -a olyan víz, amely növényi sejteken többszörösen átszűrt, káros anyagoktól teljesen mentes.

Egyes mézfajták (repce-, hárs- és vegyes virágméz) kikristályosodnak, de nem a gyári cukortartalom, hanem a szőlőcukor (glükóz) nagyobb aránya miatt.

A méz mint gyógyító hatású „készítmény”

Gyógyszer a méz? NEM, mert:

- 1, a gyógyszer drága, a méz olcsó;
- 2, a méznek nincs káros mellékhatása;
- 3, " korlátlan " mennyiségben fogyasztható.

Más táplálékkal, különösen szeszes italokkal társítható. Az alkoholistáknak kifejezetten javallott.

Tehát a méz olyan gyógyhatású tápanyag (paramedicinális szer), amely tartósan fogyasztva az élő szervezetre jótékony hatást gyakorol. A méz fertőtleníti, mivel antibakteriális tulajdonsága a magas hidrogénperoxid tartalmára vezethető vissza. Propoliszt tartalmaz, emiatt (is) van a fertőtlenítő, gyulladásgátló, nyugtató és fájdalomcsillapító hatása. A mézben lévő virágpórszintet tartalmaz, ezért a dűlmirigy gyulladásának megelőzésére és kezelésére szolgál. Az oxidáz enzim, a pirotroid a növényvédő szereket (fluvalinate, cipermetrin, deltametrin, tetrametrin) erőteljesen bontja, ezért a szervezetben a méregtelenítésben játszik fontos szerepet. A méz az idegműködésben kulcsszerepet játszó, ingerület átvivő anyagot (acetilkolin) is tartalmaz. Tartós mézfogyasztással többféle, gyógyíthatatlan betegséget megelőzhetünk /pl.: Parkinson-kór/. Főleg a szelídgesztenyeméz a gyomor-, a bél- és az epeműködést jótékonyan stimulálja.

A méz fogyasztásával növelhetők a sport- és egyéb teljesítmények, ám nem minősül doping-szernek. Adalékként a kozmetikai ipar is használja. A rendszeres mézfogyasztók jobban elviselik a stresszt. Mivel koncentrált cukoroldat, nem szabad üres gyomorral fogyasztani, főleg gyerekeknek!

Mindezek ellenére hazánkban az egy főre jutó évi mézfogyasztás csupán 25-30 dkg!!!

Egy tanulságos történet...

Ültem az asztalomnál, amikor eszembe jutott egy függőben lévő telefonhívás, amit még el kell intézнем. Már is tárcsáztam. Egy férfihang szólt kedvesen: 'Hallo?'. Udvariasan mondtam: 'Itt Patrick Hanifin. Beszélhetnék kérem Robin Carterrel?' Alighogy befejeztem, a kagylót lecsapták. El sem hittem, hogy bárki ilyen bunkó tud lenni. Kikerestem Robin számát a noteszomból és felhívtam a helyes számon. Kiderült, hogy véletlenül az utolsó két számot felcseréltem. Miután beszéltem a barátommal, úgy döntöttem, hogy újra hívom a fickót, amikor felvette a telefont, belelövöltöttem: 'hülye bunkó' és lecsaptam a kagylót. Majd a telefonszám mellé írtam: hülye bunkó, és betettem az asztalfiókomba. Az elkövetkezendő hetekben, amikor rossz passzban voltam, csak felhívtam és lehülyebunkóztam, majd lecsaptam a kagylót. Ettől mindig felvidultam.

Még abban az évben a teleföntársaság bevezette a hívószámjelzést. Ez nagyon fájdalmasan érintett, mert abba kellett hagynom a hülye bunkó hívását. Aztán egy nap eszembe jutott valami. Újra felhívtam, és hallottam, ahogy mondja: 'Hallo?'. Kitaláltam egy nevet és udvariasan ezt mondtam neki: 'Jó napot, uram! A teleföntársaság kereskedelmi osztályáról beszélek, és érdeklődni szeretnék, hogy hallott-e már cégünk hívószámjelzős szolgáltatásairól?'. Ő némmel válaszolt és lecsapta a telefont. Gyorsan visszahívtam és ennyit mondtam neki: 'Azért, mert egy hülye bunkó vagy!' és letettem.

Az ok, amiért ezt megosztom veletek, az, hogy megmutassam, ha valami igazán bosszant, akkor van mód tenni ellene valamit. Csak hívni kell azt a számot.

Egy másik nap egy idős nő elég sok időmet elvette, miközben próbált kiállni a parkolóból. Azt gondoltam, sosem fog már eltűnni onnan. Végül beindította a kocsit, és csigalassan kigördült a parkolóhelyről. Kicsit hátratólattam, hogy legyen elég helye kinyarodni. Nagyszerű – gondoltam -, végre elmegy. Amikor hirtelen a semmiből feltűnik egy fekete Camaro és beáll az én parkolóhelyemre! Dudáltam és ordítottam, hogy nem teheti ezt velem, mert én voltam ott előbb. De a fickó csak kiszállt a kocsiból, és tudomást se véve rólam besétált a bevásárlóközpontba. Ez a fickó egy hülye bunkó – gondoltam -, ahogy nagyon sok hülye bunkó létezik a világban. Ekkor észrevettem egy cetlit a kocs ablakán: Eladó, és alatta a telefonszám. Felírtam és kerestem egy másik parkolóhelyet.

Néhány nap múlva otthon ültem az asztalom mellett, hívtam kedvenc hülye bunkómat, de eszembe jutott a másik telefonszám. Gondoltam, jobb, ha őt is felhívom. Néhány csengetés után felvette a telefont. Udvariasan mondtam: 'Az eladó Camaro ügyében telefonálok. Meg tudná mondani, hol nézhetném meg a kocsit?' Ő így válaszolt: 'Természetesen' - és bediktálta a címet. - 'Egy sárga ház, és a kocsit a ház előtt áll.' 'Megtudhatnám a nevét?' - kérdeztem. 'Don Hansennek hívnak' - válaszolta. 'Mikor mehetnek át megnézni a kocsit?' - kérdeztem. 'Általában minden este itthon vagyok. Ugorjon be valamikor.' 'Rendben' - mondtam és hozzátettem: 'Ooooo, Don, mondhatok önnek valami? Maga egy hülye bunkó!' és letettem. Ezután Don Hansen telefonszámát is beprogramoztam a gyorshívóba.

Minden remekül ment, ha bármi bajom volt, volt kéznél két hülye bunkó, akit hívhattam. De néhány hónap múlva már nem volt olyan vicces az egész, mint kezdetben. Gondolkoztam egy picit, majd kitaláltam valamit. Először is felhívtam az egyes számú hülye bunkót. Miután felvette, beleordítottam

a telefonba a szokásost, de nem tettem le. Ekkor megkérdezte, hogy ott vagyok-e még, és kérte, hogy ne hívjam többet. Mondtam, hogy szó sem lehet róla. Megkérdezte, hogy hívnak, és megmondtam, hogy Don Hansennek. Azt is megkérdezte, hol lakom, és bementam azt a címet, ahol a fekete Camaro parkol a sárga ház előtt. 'Azonnal odamegyek, Don, kezddet imádkozni!' - mondta fenyegetően. 'Oh, most aztán nagyon megijesztett, hülye bunkó!' - és letettem. Ezek után felhívtam a kettes számú hülye bunkót és ugyanígy cselekedtem. Azt mondta: 'Csak tudnám, ki maga...' 'Akkor mit tenne?' 'Szétrúgnám a seggét!'

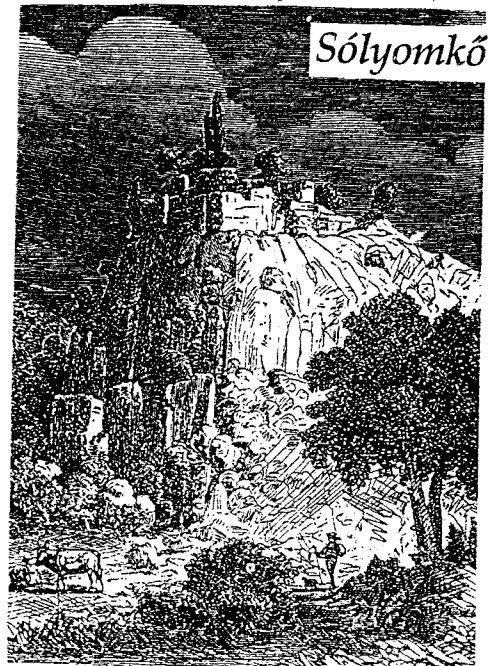
'Itt a lehetőség, mindjárt átmegek magához, hülye bunkó!' és letettem. Ezek után betelefonáltam a rendőrségre, hogy azonnal megölöm a buzi élettársamat, amint hazaér. Majd hívtam a 13-as Csatornát, hogy bandaháború van az adott címen. Mindezek után én is elmentem a címre, hogy végignézzem az egész cirkuszt. Örömmel töltött el, amint a két hülye bunkó úti-vágja egymást egy csapat rendőr előtt, miközben rendőrségi helikopter köröz a fejük fölött.

Ez volt életem legnagyobb élménye!

Megj.: hát... tanulságos, bár nem a legkevésebé idő- és pénzigényes módja a szórakozásnak, de ez esetben bevált.

Van benne valami... Nem ?

- Jobb, ha az állapotom ideális, mint ha az ideálom állapotos!
- Az élet olyan, mint a napközis tábor: csak zabáljuk a tökfőzeléket és várjuk, hogy értünk jöjjenek.
- Azt nem lehet bizonyosan tudni, hogy Álmos valóban élt-e vagy csak mondai alak, hanem, hogy Árpád valóban az ő fia volt, az már bizonyos.
- Az emberiség nem győz hálálkodni Edisonnak, akinek a lángelméjéből kipattant a villamos, amely szikrájával hajtja a kocsit és benne az utast.
- Barbarossa seregében kitört a pestis, amely elől a császár is csak áruhában tudott menekülni.
- A modern lakásokban távfűtésű gladiátorok ontják a meleget.
- A görög regék szerint minden hajóst elbűvölt a szirének szirénahangja.
- A víz 100 Celsius foknál olvad.
- A kocsonyát nem lehet villával enni, mert olyan ideges, hogy folyton leugrik a villáról.
- Az ihlet olyan forrás, amiben a múzsák a lábukat mossák.
- A himnusz fennhangon írt költemény.
- Az Úristen elszáritotta Jónás árnyékot adó nagylevelű tökét.
- Ha nem írjuk le a szó alakját, nem látjuk a jelentését.
- Húzzunk egy ferde vízszintest!
- Csak azt léptetik elő, aki nem hibázik. De csak az nem hibázik, aki nem is dolgozik!

Aranyképek

- A lócsiszár a lovak patkójának a talpán levő patát csiszolja, dolgozza.
- A böllér a böllérrálatok bundájából készíti anyagot.
- Ezek a bizonyos eposzoknak a terjedelmük szép nagyra is sikeredhet.
- A visszatérő szerkezetek a tobozok.
- Az invokáció az eposzi kellékek egy kis darabja.
- Az Odüsszeia a hős hazatéréséről szóló történet, ami a mai „ródművink” felel meg.
- A vakításos tettevel Odüsszeusz maga alatt vágta a fát.
- Ő csak vezérel, mint a hadvezérek.
- Tizenkét bárd fokán át tudja löni vesz-szejét.
- Az tény, hogy amerre járt, mindig nőekkel volt, szóval kamatyolgatott.
- Akhilleusz kicsit jobban vére megy.
- Ő kicsit nagyobb mértékben fúrfango-sabb.
- Az eposzparódia az eposz kifordított tükörképe.
- A herderi jóslat megjövendöli a ma-gyarok elsüllyedését a szlávokban.
- Ez egy látomás volt, mely most feljutott a csúcsra.
- Szinte minden szigeten van egy csodával megrakott légy vagy isten.
- A sors személyt ölt.
- Az ártatlanokat megkímélik és tülelik.
- A művészek szerettek óriási népszemléle-tet leírni.
- A vers csupán két versszakból áll, mégis óriási tartalommal bír.
- A vers előrehaladtával dől el, hogy ho-gyan, mi módon folytatódik.
- Ez vonja maga után a következő verssza-kot.
- Zrínyi és a Sors kérdezz – felelek játékot folytatnak.
- Bánk és Petur elvtársak.
- Gertrudis, az oktondi királyné személyvá-logató.
- Petőfi dalai könnyel dalolhatók.
- Az emberiség tavasszal jött nyara átfordul az ősz viharaiba.
- Ez a formula érdekesítést képez és az embert el tudja kapni az olvashatnék.

Az ügyeleti verseny alakulása

BalhéSOK(K)	71 pont
Intenzív osztály	60 pont
DeHÁT	55 pont
27-eS	50 pont
M.O.N.D.	49 pont
Munkásosztály	37,5 pont
JUTA JAZZ	34 pont
NincsZsák	24 pont

0. PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

TMT

A Közgazdasági Politechnikumban 2002. április 19-én megrendezésre kerülő TMT szervező bizottsága pályázatokat ír ki a Politechnikum iskolapolgárai számára az alábbi kategóriákban:

- Videófilm-készítő pályázat,
- Osztályok közötti filmpályázat,
- Vers és novellairó pályázat
- Fotó- és képzőművészeti pályázat,
- Büfé és rendezési feladatok
- Filmkritika pályázat

A pályázatok leadási
határideje:
2002. április 5.

A beérkezett pályamunkák a TMT-n bemutatásra kerülnek, ekkor dönt a szakmai zsűri is. Minden témakör első három helyezettje értékes jutalmat kap (kivéve a YE vállalatok számára kiírt pályázat!).

Videófilm-készítő pályázat

Pályázhat minden iskolapolgár: egyének, csoportok, baráti társaságok, alkotócsoporthok maximum 5-5 filmmel.

Témakörök:

1. Unatkozom
2. Képek a kedvenc zenémre
3. Az első...
4. Látni véltem
5. Egyéb

A filmek bármilyen technikával (VHS, Hi8, V8, stb.) elkészíthetők, de lehetőleg ne legyenek hosszabbak 10 percnél.

Ha semmilyen eszköz sem áll rendelkezésedre, nem kell elkeseredned, mert a Politechnikum Videóstúdiójától minden segítséget megkaphatsz (operátor, vágó, egyéb

Osztályok közötti

filmkészítő pályázat

Filmes versenyt kezdeményezünk a Politechnikum osztályai számára. A feltételek azonosak a „Videófilm-készítő pályázat” feltételeivel, **téma-meghatározás nincs**, de kérünk benneteket, hogy ne „Hollywood”-ban gondolkozzatok, a filmek elkészítése előtt konzultáljatok a videósakkör tagjaival a lehetőségekről. Az osztályok közötti filmes pályázatra beérkezett munkákat szintén elbírája a szakmai zsűri.

Fotó- és képzőművészeti pályázat Vers- és novellairó pályázat

Ezt a kategóriát is iskolapolgárok számára írja ki a szervező bizottság. Nevezhetnek egyének, alkotócsoportok maximum 5-5 alkotással. (A sorozat egy alkotásnak számít!)

Megadott témakörök nincsenek.

Természetesen ha csak kiállítani szeretnél az **ELŐSZOBA GALÉRIÁBAN** a TMT keretein belül, azt is lehet.

A pályázott fotókat, rajzokat, festményeket, szobrokat szakmai zsűri értékeli, az első három helyezett értékes jutalomban részesül.

A pályamunkákat április 2-ig hozd a stúdióba.

Bárki nevezhet tetszőleges témájú verssel, novellával. A beérkezett pályamunkákat szakmai zsűri bírálja el. A **JELIGÉS** pályázatokat a P:/POLIGRAF/8TMT könyvtárba küldjétek, illetve Jakab Juditnak adjátok le.

Ha nem kívánsz pályázni, csupán publikálni szeretnél a Poligráf TMT különszámában, erre is lehetőséged nyílik, de kérünk, hogy ezt a szándékodat külön jelezd Juditnak!

Határidő: 2002. április 2.

Képregény pályázat Filmkritika pályázat

Képregény pályázatra minden iskolapolgár jelentkezhet.

Téma meghatározás nincs.

Kérünk minden pályázót, hogy A/4-es formátumban, fekete filccel készítse el képregényét.

Határidő: április 2.

A 8. TMT-n vetített pályázati filmekről írt filmkritikákat várjuk.

Kritikáitokat a P:/POLIGRAF/KRITIKA könyvtárba küldjétek, illetve Jakab Juditnak adhatjátok le.

Bónuszszerzési lehetőség!
A beérkezett filmkritikákat a Poligráf leközi.

Pályázat YE

vállalatok számára

YE vállalatok pályázhatnak a TMT büfé szolgáltatására.

Határidő:

2002. március 25.

FELHÍVÁS!

A TMT szervezői kéréssel fordulnak hozzátok. Ha van valamilyen ötletetek a TMT-vel kapcsolatban (műsorszám, design, eszmei mondanivaló stb.), akkor keressétek CSONCSIT!

A TMT minden tekintetben NYITOTT, szívesen látunk bárkit a szervezésben és a lebonyolításban is.

A tartalomból

IT-jegyzőkönyv.....	2
Vizsgastatisztikák.....	4
Toplista.....	5
Nagy Durranás.....	9
Bodolai Bori Polija.....	10
Mikó István előitélete.....	12
Gáncs Tomi kaszinója.....	16
Irodalmi verseny.....	18
DeKay versei.....	20
Neophylis múltja.....	21
Poe és a holló.....	24
Pó(ó)ni gyűjt.....	30
Aranyköpések.....	33
Ügyeleti hírek.....	33
Tv.T hírek.....	34

Léva

A *Poliográf*-illusztrációk
ezúttal Csorba Csaba:
Legendás váraink című
könyvéből (Magyar Könyv-
klub, 2000) vaiók.

Az

ELŐSZOBA GALÉRIJA

LÁSZLÓ PÉTER KELETI KÉPEIT

mutatja be.

Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat,
csak szólj Juditnak vagy Tibornak!

Poliográf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Puskás Aurél

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poliograf
Készült a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében